

for hans Arbejde, og som kan være tilfredsstillende for ham, og jeg er forvisset om, at Følgen deraf idethale vil blive en Nedgang i den Samfundsklasse, hvorom her er Tale. — Der er gjort en anden Bemærkning med Hensyn til Virkningerne af Loven, som jeg tillægger en meget betydelig Vægt. Det er nemlig blevet bemærket af en af de ærede Forslagsstillere (Frederiksen), at det, hvis den ikke udførelses, kunde ventes, at 10 å 12 af de bedste og skjønneste Herregaarde heri Landet i nær Fremtid vilde gaae over i Udlandings Hænder. Dette er vistnok sandt ikke alene med Hensyn til det enkelte Tilfælde, han omtalte; men den Omstændighed, at den største Deel af vor Adel er af tydske Afstamning, i Forbindelse med den særegne Arvegangsmaade, der finder Sted med Hensyn til disse Eiendomme, gjør, at naar en Linie uddøer, er den nærmeste Linie, som kaldes til Succession, jevnlig og maaffee sædvanlig en tydske Linie. Den nuværende i Erectionspatenterne begrundede Arvegangsorden medfører en stadig Indvandring af tydske Elementer i den betydningsfuldeste Samfundsklasse heri Landet, og dette forekommer mig at være et Moment af allerstørste Betydning, idet man ikke kan miskende den fordærlige Indflydelse, det har, naar en saadan Klasse ikke udfyldes af Mænd, om hvis danske Sindelag der ikke kan være den ringeste Tvivl. Hvorledes vilde Forholdet imidlertid blive, naar det foreliggende Lovudkast blev til Lov og traadte i Virksomhed? Enhver, som er her tilstede, kan gjøre Forsøget med sig selv. Dersom Enhver af os vil tænke sig, hvorledes han vilde stille sig, naar han kaldes til en betydelig Arv i et Land, som han ikke kjendte, hvis Forhold vare ham fremmede, hvis Spiog han ikke forstod, og med hvis Tilstande han ikke havde den allermindste Sympathi, vil han hurtigt komme til det Resultat, at han vilde stille sig forfjælligt, enten det var et Gods, han kaldtes til, eller det var til Nydelsen af en Fideicommisscapital. Det forekommer mig indlysende, at hvis det er et Gods, vil man føle sig opfordret til at rejse til det fremmede Land for at tage Godset i Besiddelse og for at bestyre det; Bestyrelsen af Godset vil være den nær-

meste og naturligeste Opgave for Arvingens Afkom. Er det derimod ikke et Gods, hvorom der er Tale, men derimod en Fideicommisscapital, bliver man i Fædrelandet; man bryder da ikke alle de kjære Baand, som binde En dertil, men lader sig Renten af Capitalen tilsende fra den fremmede Regjering. Saaledes vilde Forholdet blive, naar det foreliggende Lovudkast blev til Lov. Det er ganske vist Noget, som kan være krænkende for danske Mænd, at see de skjønneste og bedste danske Landeiendomme gaae over i tydske Besidderes Hænder; men man kan dog sige dertil, at om end den Mand, der tiltræder Godset, ikke er dansk, er der dog den største Sandsynlighed for, at han vil sætte Bo her, at hans Søn vil blive dansk, og at, om end ikke hans Søn bliver det, vil ialfald hans Sønnesøn blive det. Jeg har nemlig saamegen Tillid til den danske Nations Livskraft, at jeg troer, at ligesom den tidligere har absorberet mange tydske Elementer, saaledes vil den ogsaa være istand dertil endnu. (Frederiksen: Scheel-Messen!) Ja, ganske vist kan der være enkelte Undtagelser, og den ærede Forslagsstiller, der afbrød mig, nævnte Scheel-Messen; men Forholdet er dog meget forfjælligt, eftersom det er Gods, eller det er en Fideicommisscapital, hvorom der er Tale; thi som sagt, naar det er et Gods, er der dog Sandsynlighed for, at Godsets Arving vil indfinde sig her, men er det en Fideicommisscapital, kan der ikke være nogenformelst Rimelighed for eller fornuftig Tale om, at han skulde gjøre det. Det er saaledes min Overbeviisning, at dersom det nuværende Forhold forandres, saaledes at der for Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser substitueres Capitaler, ville de udlændiske Arvinger, der efter de nugældende Regler i betydeligt Omfang kunne kaldes til Succession, aldeles ikke indfinde sig her; men deres Forhold til den danske Stat vil kun bestaae i, at danske Handelshuse tilstille dem deres Renter. Det vil saaledes blive meget betydelige Summer, der aarlig ville gaae ud af Landet til Gavn for fremmed Production og uden Nytte for os selv, ja, hvad mere er, det forekommer mig, at det maa krænte danske Mænd endnu dybere at